

Effectiveness of the Don't Laugh at Me Bullying Prevention Program among middle school students

Eficiența programului de prevenire a brutalizărilor „Nu râde de mine” asupra elevilor de gimnaziu

L'efficience du Programme de Prévention du Bullying "Ne te moque pas de moi" parmi les élèves de collège

Rebecca A. VIDOUREK, PhD, CHES
Assistant Professor of Health Promotion
University of Cincinnati, Cincinnati, OH

Keith A. KING, PhD, CHES
Professor of Health Promotion
University of Cincinnati, Cincinnati, OH

Donald I. WAGNER, HSD, CHES
Dean of College of Education
University of Memphis, Memphis, TN

Abstract

The present study examined the effectiveness of the Don't Laugh at Me (DLAM) Bullying Prevention Program on 4th through 6th grade students' attitudes toward bullying, bullying behaviors and sense of school connectedness. Two Midwestern United States middle schools similar in geographical location and student demographics were randomly assigned to one of two conditions: 1) Experimental condition (school received the DLAM program); or 2) Control condition (school received no bullying prevention program). A total of 573 students participated (n = 282 students in experimental school, n = 291 students in control school). A series of pretest-posttest analyses indicated that DLAM did not significantly decrease students' bullying behaviors and did not significantly increase students' perceived sense of school connectedness. Increased teacher and parent involvement in the program could help to enhance program effectiveness. Adult role models are imperative to students' academic and social success. Also, youth tend to engage in healthier behaviors and feel more positively connected to school when they feel they are in a caring and supportive environment. Future bullying prevention programs should emphasize the importance of establishing safe and caring environments to which students can feel positively connected. Recommendations for additional research are offered.

Key-words: bullying, prevention, students, middle school, school connectedness

Rezumat

Studiul de față a cercetat eficiența programului de prevenire a comportamentului de intimidare „Nu râde de mine” (DLAM, în original) asupra atitudinilor elevilor din clasele IV-VI asupra brutalizărilor, comportamentului de intimidare și a sentimentului de afiliere față de școală. Două școli gimnaziale din vestul Statelor Unite, asemănătoare din punctul de vedere al locației geografice și a distribuției demografice a elevilor, au fost supuse aleator uneia dintre cele două condiții: 1) condiția experimentală (școala a primit programul DLAM); sau 2) condiția de control (școala nu a primit niciun program de prevenire a brutalizărilor). A participat un număr total de 573 de elevi (n = 282 elevi din școala experimentală, n = 291 elevi din școala de control). O serie de analize pre-testare și post-testare a indicat faptul că programul DLAM nu a scăzut în mod semnificativ comportamentele de brutalizare a celorlalți și nu a crescut în mod semnificativ sentimentul elevilor de afiliere cu școala. Ceea ce ar putea ajuta la creșterea eficienței acestui program ar putea fi implicarea sporită a părinților și profesorilor în program. Modelele oferite de adulți sunt extrem de importante pentru succesul academic și social al elevilor. Mai mult, tinerii tind să se implice în comportamente mai sănătoase și să se simtă legați emoțional într-un mod pozitiv de școală atunci când simt că se află într-un mediu protector și suportiv. Viitoarele programe de prevenire a brutalizărilor ar trebui să pună accent asupra importanței stabilirii unui mediu securizant și protector, de care elevii să se poată simți legați în mod

Cercetare asupra utilității Testului de Apercepție Tematică pentru Copii (C.A.T.) în evaluarea clinică a copiilor ce au suspiciune de abuz

Research on the use of Children's Apperception Test (C.A.T.) in clinical assessment of abuse likelihood with children

Étude sur l'utilité du Teste d'Aperception Thématique pour Enfants (T.A.C) dans l'évaluation clinique des enfants soupçonnés d'avoir été abusé

The paper was presented at "IXth ERA Congress – Prague 2009"

Elena Otilia VLADISLAV, PhD
Lecturer of Faculty of Psychology and Educational Sciences,
Bucharest University

Gabriela MARC, M.A., Psychologist of Child Welfare Bucharest

Ștefana DOBRE, M.A., Psychologist of Child Welfare Bucharest

Rezumat

Complexitatea cazurilor care presupun situații de maltratare asupra copiilor necesită în mod obișnuit un demers aprofundat, scopul fiind de a comunica o evaluare validă, obiectivă și relevantă pentru a asista serviciile de asistență socială și tribunalele în deciziile cu privire la un caz. Acest studiu își propune să demonstreze utilitatea testului C.A.T. în evaluarea clinică a copiilor ce au suspiciune de abuz. Un grup de 45 de copii cu vârste cuprinse între 7-11 ani au fost testați cu C.A.T. Copiii au fost împărțiți în trei grupe egale (N = 15), după cum urmează: grupul copiilor abuzați, grupul copiilor cu suspiciune de abuz și grupul clinic. Am urmărit mai multe dimensiuni puse în evidență de C.A.T.: preocupările principale ale copiilor, nevoile lor, conflictele importante, anxietățile, mecanismele adaptative, reprezentările figurilor parentale și viziunea asupra mediului. Cercetarea a pus în evidență diferențe semnificative între cele trei grupuri în ceea ce privește variabilele considerate.

Cuvinte-cheie: C.A.T., copil, maltratare, evaluare clinică

Résumé

Les cas complexes qui supposent des situations de mauvais traitement des enfants doivent être évalués d'une manière approfondie afin de communiquer des conclusions valides, objectives et significatives, aidant ainsi les services d'assistance sociale et les décisions des

Abstract

The complexity of cases involving child maltreatment ordinarily requires a trustworthy approach with the aim of communicating a reliable, objective and relevant assessment in order to assist social services and juvenile court professionals in planning and taking decisions on the case. This is an investigation of the clinical validity and use of the Children Apperception Test (C.A.T.), a widely used diagnostic tool, in the assessment of child which is likely to have been abused. A group of 45 children with ages between 7 and 11 have been tested using C.A.T.. The children have been divided in three groups as follows: one group consisted of children with a clinical history with no reported abuse (n = 15), another was referred to us with likelihood of abuse (n = 15), and still another was found to be abused and was subsequently looked after in orphanages (n = 15). We examined dimensions emphasized by C.A.T.: main themes; the hero's main needs and instinctual drives; the view on the environment, parental relations, main conflicts, nature of anxieties, main defence mechanisms, nature of conflicts, and the end of the stories. The investigation showed notable differences between the dimensions of C.A.T. with the children groups under study.

Key-words: C.A.T., child, maltreatment, clinical assessment

Grupul fericit, vesel, magic...

The happy, joyful, magical group...

Le groupe heureux, gai, magique...

Motto: „Copilăria este o lume de miracole și de uimire, a creației scaldate în lumină, ieșind din întuneric, nespărs de nouă și proaspătă și uluitoare. Copilăria se termină atunci când lucrurile încetează să ne mai mire.” (Eugene Ionesco)

Motto: “Childhood is a world of surprise and miracles, of creation surrounded by light, coming out of the darkness, new, fresh and amazing. Childhood ends when nothing surprises us anymore.”

(Eugene Ionesco)

psych. Andrada IORDĂCHESCU,
practicing counselor, psychotherapist under supervision

Rezumat

Copiii trăiesc astăzi într-o lume alertă, în care totul se desfășoară cu viteză. Somnul, masa, distracțiile, relațiile sunt „pe fugă”, dar mai grav este atunci când părinții devin prezențe pasagere în peisajul zilnic al copilului. Expresia des întâlnită în limbajul comun este „Nu am timp”.

Lipsa de comunicare, carențele afective, emoționale sunt doar câteva din caracteristicile multor copii. Este și cazul grupului de copii cu care am lucrat. Spre bucuria mea, majoritatea celor care au participat s-au simțit foarte bine în cadrul acestor ședințe, au învățat să-și exprime emoțiile și să lucreze împreună ca o echipă.

Cuvinte-cheie: copil, grup, comunicare, emoție

Résumé

Aujourd'hui les enfants vivent dans un monde alerte où tout se passe en vitesse. Le sommeil, les repas, le divertissement, les relations se déroulent "en courant", mais le plus sérieux est quand les parents deviennent des présences passagères dans le paysage quotidien des enfants. L'expression souvent rencontrée dans le langage habituel est "on n'a pas de temps".

Le manque de communication, les carences affectives, émotionnelles sont seulement quelques caractéristiques des beaucoup d'enfants. C'est le cas aussi du groupe d'enfants avec j'ai travaillé. Vers ma joie, la majorité de ceux qui y ont participé se sont sentis très bien à ces rencontres, ont appris à exprimer leurs émotions et à travailler ensemble, comme une équipe.

Mots clé: enfant, groupe, communication, émotion

Abstract

Children today live in a chaotic world, where everything is moving fast. Sleeping, eating, having fun, relationships are “on the run”, but what is worse is when parents become fleeting presences for their children during the day. A commonly used expression is “I don't have time”.

The lack of communication, and emotional problems are just a few features of so many children. They are also features of the group of children I worked with. I was very happy to see that most of the children who participated had a great time during the sessions, as they learned to express their emotions and to work together as a team.

Key-words: child, group, communication, emotion

*
* *

We live in a world of speed, a world in which direct, face to face communication between people is less and less valued. E-mail, messenger and other media channels took the place of authentic, face to face conversations between people.

Everything is on the run: eating, resting, relationships, having fun and, in the middle of this twister of life, children are lost (in every sense of the word). They miss their parents on a physical and emotional level. From my point of view, the most common expression, nowadays, is “I don't have time”. What is even worse is that these words

Photolangage. Despre cum fotografia dă naștere cuvintelor

Photolangage. How the photography gives birth to words

Photolangage ou comment les mots naissent d'une photographie

university prof. Claudine VACHERET, PhD
Univ. Lumière 2, Lyon, France

psych. Oana POPESCU, M.A. student
Bucharest University, Romania

Rezumat

Photolangage este o metodă de lucru în grup utilizând fotografii. Putând fi utilizată în domenii cum sunt psihoterapia de grup, formarea continuă sau domeniul organizațional, Photolangage are ca particularități autoexprimarea, ascultarea deschisă și pozitivă a celorlalți membri ai grupului și o alegere semnificativă de fotografii, prin care persoana își va exprima opiniile, trăiri și experiențe personale. Se mizează pe autenticitate, fiind încurajate intervențiile personale și trecerea dincolo de generalități și stereotipii. Obiectivele generale sunt cele de a se exprima și de a asculta, acestea fiind dublate de unele specifice, în funcție de obiectivul grupului, mărimea lui, timpul alocat întâlnirii de grup. Concret, Photolangage ca metodă de lucru presupune ca fiecare participant să răspundă la întrebarea lansată de animatorul grupului prin alegerea uneia sau mai multor fotografii. Astfel, persoana ajunge să exprime, să îi asculte pe ceilalți; membrii grupului află informații semnificative unii despre ceilalți, iar aceasta într-un timp relativ scurt. Animatorul, ca „garant” al bunei funcționări a comunicării în cadrul grupului, va crea legături între intervențiile participanților și va veghea ca fiecare să aibă timpul și să resimtă confortul exprimării personale.

Cuvinte-cheie: Photolangage, imagine, autoexprimare, mediere

Résumé

Photolangage est une méthode de travail en groupe en utilisant des photographies. En pouvant être utilisée dans des domaines comme la psychothérapie de groupe, la formation des adultes ou le domaine organisationnel, Photolangage a comme particularités l'expression personnelle, l'écoute ouverte et positive des autres membres du groupe et un choix significatif de photographies, par lequel la personne exprimera des opinions, des vécus et des expériences personnels. On s'appuie sur l'authenticité, en encourageant les interventions personnelles et le dépassement des généralités et stéréotypes. Les objectifs généraux sont de

Summary

Photolangage is a method for working with groups by using photographs. As it can be used in domains such as group psychotherapy, adult education or the organizational domain, Photolangage has some particularities as: self-expression, the open and positive listening of the other members of the group and a significant choice of photographs, through which the person will express opinions, feelings and personal experiences. An issue to be relied on is authenticity; personal interventions and going beyond generalities and stereotypes being encouraged. The general objectives are those of expressing oneself and listening, the two being doubled by some specific ones, according to the objective of the group, its size, the time assigned for the group meeting. In particular, Photolangage as a method implies the fact that every participant answers to the question asked by the animator of the group by choosing one or more photographs. Thus, the person arrives at expressing oneself, and listening to the others; the members of the group get to know significant information about one another and that in a relatively short time. The animator, as a 'guarantor' of the good-functioning of the communication inside the group, will create links between the participants' interventions and will take care that everybody has his time and feels the comfort of self-expression.

Key-words: Photolangage, image, self-expression, mediation

1. The beginning of Photolangage

Being a creation of the French psychosociologists Alain Baptiste and Claire Bélisle, the concept of Photolangage appeared in 1965. It was initially an 'intuitive' method as its authors sustain. This method consisted in using photographs as an iconic support in order to help some teenagers who had problems to express their feelings or

Unificarea transgenerațională la persoane cu vocație spirituală

Transgenerational unification in persons with spiritual vocation

L'unification transgénérationnelle dans les cas des personnes avec vocation spirituelle

psychologist Mihaela RACOVIȚĂ

Rezumat

Obiectivul lucrării* a fost să demonstreze că există o corelație între dezvoltarea spirituală obiectivată prin prezența vocației spirituale și nivelul de însănătoșire transgenerațională. Ipoteza principală este: „Persoanele cu vocație spirituală actualizată fac acte reparatorii, prin exercitarea vocației lor, pentru filonul familial din care provin.” Ipoteza principală este desfășurată în cinci ipoteze secundare. Pentru verificarea ipotezelor cercetarea folosește exclusiv metode calitative. Abordarea calitativă a fost aleasă pentru a surprinde aspectele complexe vizate de cercetare, pentru care metodele cantitative nu ar fi fost suficiente și nici potrivite. La cercetare au participat șapte subiecți cu ocupații și orientări spirituale diferite. Unul dintre cele mai interesante aspecte relevate de cercetare este că în majoritatea cazurilor studiate se suprapun vocația personală a subiectului și datoriile pe care le-a moștenit de la antecesori. Legătura dintre vindecarea transgenerațională și vocația spirituală nu a mai fost abordată la nivel de cercetare în niciuna din lucrările studiate în vederea acestei teze. Cercetarea răspunde la întrebările inițiale și în același timp deschide altele.

Cuvinte-cheie: abordare transgenerațională, vocație spirituală, genogramă, inconștient familial, transmisie multigenerațională, scenariu de viață, dinamică transgenerațională, lecție de viață, psihogenealogie unificatoare, dezvoltare spirituală

Abstract

The objective of this paper* was to demonstrate that there is a correlation between spiritual development objectified by the presence of spiritual vocation and the level of transgenerational healing. The main hypothesis is: “People with an actual spiritual vocation make restoring actions for the transgenerational lineage they come from.” The main hypothesis is developed in five secondary hypotheses. In order to verify the hypotheses there have been used qualitative methods only. Qualitative approach has been chosen to fit the complex aspects aimed by the research, for which quantitative methods would have been neither enough, nor appropriate. There have been seven participants with different occupation and spiritual orientations involved in the study. All the participants have been notified about the theme of the research. One of the most interesting aspects revealed by the research is that in most cases personal vocation and inherited duties go together. The connection between transgenerational healing and spiritual vocation has not been approached as a research in none of the works studied for this thesis. The research answers the initial questions and opens other questions.

Key-words: transgenerational approach, spiritual vocation, genogram, family unconscious, transgenerational transmission, life scenario, transgenerational dynamics, life lesson, unifying psycho-genealogy, spiritual evolution

* Acest articol are ca bază lucrarea de diplomă “Studiu asupra unificării transgeneraționale la persoane cu vocație spirituală”, Mihaela Manea, 2008, Universitatea București.

* This article is based on the work “Study on Transgenerational Unification at Persons with spiritual vocation”, Mihaela Manea, 2008, University of Bucharest.

* Cet article est basé sur l'ouvrage "Etude sur l'unification transgénérationnelle dans les cas des personnes avec vocation spirituelle", Mihaela Manea, 2008, Université de Bucarest.

Unreasonable existence

Existență fără sens

L'existence irrationnelle

“When you die you lose everything.”
Street motto

Mordechai RIMOR, PhD
Department of Behavioral Sciences, College of Management, Rishon Le’Zion, Israel

Abstract

The purpose of the article is to show incongruities, or lack of reason, in six domains of existence: human existence, the universe, bio-structures, basic concepts, religious and moral explanations, and the transition from the individual to the social level. Human attempts to explain these incongruities drive us deeper into a dialectic morass.

Key-words: dialectic thinking, incongruities, contradictions, paradoxes, existence, unreasoning, explanations

Rezumat

Scopul acestui articol este să pună în evidență incongruențele sau lipsa de sens în șase domenii ale existenței: existența umană, universul, structurile biologice, concepțiile de bază, explicațiile religioase și morale și tranziția de la nivelul individual la cel social. Încercările oamenilor de a explica aceste incongruențe ne adâncesc și mai adânc în hățișurile dialectice.

Cuvinte-cheie: gândire dialectică, incongruențe, contradicții, paradoxuri, existență, lipsă de sens, explicații

Résumé

Le but de cet article est de montrer les incongruences ou le manque de raison en six domaines de l'existence: l'existence humaine, l'univers, les bio-structures, les concepts de base, les explications religieuses et morales, la transition du niveau individuel au niveau social. La tentative humaine d'expliquer ces incongruences nous plonge encore plus profondément dans l'embarras dialectique.

Mots clé: pensée dialectique, incongruences, contradictions, paradoxes, existence, déraisonnement, explications

“Life is irrational”: This cliché is a mainstay of contemporary street philosophy. Yet, despite its superficiality, it contains a profound truism – even though linking the term “profound” with “cliché” appears self-contradictory because a cliché cannot, by definition, be profound. The purpose of this article is to present similar incongruities¹ in various fundamental spheres of life, where each additional query projects us deeper into a dialectic morass.

1. Human Existence

Reason disappoints us when we attempt to explain human existence. Existence is inherently irrational. Most of us would agree that the longer we live, the more we deteriorate. The more intense our experiences of self-development and self-realization are, the more we eventually degenerate. We develop yet simultaneously decline, that is, age. As life progresses, it, in effect, retreats. Where is the logic of this process? This dialectic is irrational – at least according to mainstream western thought.

Human existence is affected by an additional irrationality: Our lives are negatively bounded at the two major junctures of existence. That is, before birth we do not exist and after death we no longer exist. Alternatively, the existence of

¹ The concepts congruency, rationality, reason and logic in this article are used interchangeably and pertain to the reasonable use of common sense, and not in the rigid, Aristotelian sense of the theory of logic.